

"GARSAS"

OFICIALUS LIETUVIŲ R. K. SUSIVIENIJIMO AMERIKOJE ORGANAS

LITHUANIAN WEEKLY,

published by Lithuanian R. C. Alliance of America

Išleina ketvirtadieniais. Redaguoja Matas Zujus

73 E. South Street (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Penna.

Raštus (straipsnius ir korespondencijas) redakcija taisy savo nuofėtra. Nespaudintus raštus grąžina tik patiems autoriams prašant.

KELIAS ATGAL

PRANYS ALSĖNAS, Kanada

Gyvenimas yra taip sutvarkytas, kad viskas turi žengti pirmyn, nes kas žengia atgal, regresuoja, galima sakyti, nyksta ir, ilgainiui, žūna.

Deja, kaip matome, visdėtolio pasitaiko nūdien šitokios atžangos, regresso, netgi didelių žmonių veiksmuose ir žodžiuose. Štai, JAV-bių Prezidentas, D. Eisenhoweris, pirmoji savo inauguracinė kalbė nedviprasmiškai pabrėžė savo tikslą ir siekimą išlaisvinti pavergtasias valstybes. Tačiau, labai gaila, su pirmąja Prezidento kadencijos pabaiga—pasibaigė ir duotasis pažadas.

Gi antrąjį prezidentavimo terminą pradėdamas tas pats vyras inauguracinę kalbą apie pavergtuosius jau visiškai kitaip kalbėjo. Čia pacituosiu originalinę kalbą jo pareiškimo pasiraipėle, kuri liečia raudonųjų vergiją nešančias tautas:

"We honor aspirations of those nations which, now captive, long for freedom. We seek neither their military alliance nor any artificial imitations of our society. And they can know the warmth of the welcome that awaits them when, as must be, they join again the ranks of freedom."

Radijai Free Europe ir Voice of America, tikėkime, šį prezidento pareiškimą jau perdavė savo bangomis pavergtųjų tautų žiniui. Tačiau prezidento Eisenhowerio žodžiai pavergtosiems vengrams, lenkams, lietuviams, latviams, estams, bulgarams, rumunams, albanams, čekoslovakams ir kitiems vergiją nešančioms, jog jie bus "šiltai pasveikinti", laimėję laisvę—jiems nieko, o nieko raminančio nepasako, tik iškelia klausimą: kaip

KAIP KOMUNISTAI FABRIKUOJA VILIOJANČIUS LAISKUS

Kiekviename laisvėje gyvenantiems lietuviams vilioji leidžiamas "Už grįžimą i tėvynę" laikraštuko numerįje dedami vienas ar keli laišukai ar pareiškimai, kuriais Lietuvoje gyvena žmonės kviečia užsienyje gyvenantį vyrą, broli, seserį ir vaikus "grįžti namo, pas savuosius". Dažniausiai šalia laiško teksto esti idėta ir kviečiančiojo asmens fotografija. Mėginama sudaryti įspūdis, lyg tai būtų savaimingai pačių žmonių sugalvoti prašymai, kuriais kviečiama artimieji grįžti i tėvynę. Tačiau iš tikro taip nėra.

Paskiausių metu mus vėl pakartotinai pasiekė iš Lietuvos tikros žinios, kaip visi tie laišukai išgaunami prievartos keliu. Paprastai atvyksta iš Vilniaus ten įsteigto komiteto "Už sugrįžimą i tėvynę" skyriaus agentas, pasiūlo parašyti laiška, jis pats, atsivežęs foto aparatą, padaro nuotrauką—ir paskum viskas patenka i laikraštį. Tokiam atsilankius, retas kas teisingia pasakoti, jog nenorėtų, kad gimines negrįžtu. Bet žinoma atveju, kur žmonės vis dėto atsisakė rašyti per laikraštį laiškus ir leistas tam tikslui fotografuojami.

Gaunamas žinias, jog tokie laišukai rašomi pagal užsakymą, labai akivaizdžiai patvirtina ir pats laikraštपालाकस. Pavyzdžiui,

1956 m. 55 numeryje—visi laišukai rašyti iš Kauno, vadinais, tuo kartu ju agentas buvo nuvykęs i Kauną; Nr. 56—visos fotografijos iš Vilniaus, taigi, agentas pasitenkino pasisukinti šis savame mieste. Kitą karą gal išvažiuos kur i provinciją... Tai tik dar ryškiau parodo, jog bolševikams nieko nėra švento, nieko nėra neliečiamo; gimtįjį savojo krašto melė, net tėvų—vaikų meilė turi tarnauti jų tikslams.

Mūsų gautosiomis žiniomis, ir toliau bolševikiniai Michailovo komiteto agentai gyvenantiems Vokietijoje lietuviams siuntiniai i savo propagandinę literatūrą ne tiesiai iš Berlyno ar iš Rytines zonas, bet iš įvairių vietovių Vakarų Vokietijoje, ne kartą siuntėjais atžymėdami pačius lietuvius arba išsiunčiamos vietovės užrašymai ten negyvenančių tikras lietuvių ar išsilaivotos pavardes.

ROMOJE SPAUSDINAMA DIDELE KNYGA APIE KATALIKŲ BAŽNYČIOS PADĖTĮ SOVIETŲ PAVERTUOSE KRAŠTUOSE. Knyga leidžiama pavergtųjų tautų atstovų iniciatyva. Lietuviams leidėjai kolektyve atstovauja vyskupas V. Padolskis, Kun. V. Mincevičius parašė šiam leidiniui 120 puslapių skyrių apie Lietuvą. Knyga bus pavergtųjų tautų dėvama Popiežiui jo 80 metų ir vainikavimo sukakčių proga. Darbas, tikimasi, bus baigtas sausio mėnesio gale.

LONDONINIS "DZIENNIK POLSKI" skelbia, kad lietuviai, viena iš silpniausių Lenkijos mažumų, Suvalkų pakraštyje turi 5 pradžios mokyklas ir 1 liciejų su 180 vaikų.

APIE DEGUTĄ IR LIETUVIŲ FRONTĄ

A. GRAŽIŪNAS, Brooklyn, N. Y.

Dėl "Garse" pasirodžiusio A. Petrausko straipsnio, kuriame buvo paliestas Lietuvių Fronto klausimas, atsiliepė St. Papartis ir K. Bružas. Tačiau dėl tų atsiliepimų verta taip pat atsiliepti.

Ar tai tikrai samtis deguto?

St. Papartis kietai ir rūščiai A. A. Petrausko straipsnį vadina samčiu deguto katalikų gyvenime. Tai kietai žodžiai, tačiau klausimas, ar tie žodžiai nėra tik pasikarsčiavimo dalykas. Demokratinė visuomenė kiekvienas turi teisę turėti savo nuomonę apie bet kurią partiją ar sąjūdį ir ją pareikšti. Dėl to niekas negali kelti kokio triukšmo. Kas paliestas, turi tokią pat teisę išdėstyti visuomenei, kaip jis žiūri i keltus dalykus. Todėl jis čia niekuo nenuskriaustas ir neturi pagrindo priekaištams atpykčiumi. Pretenduoti, kad kiti jam tik pagyrimo žodžius bėrė, ir nepalanku atsiliepigta tuojai apšaukti samčiu deguto ar panašiais dalykais yra gana nerimta.

Reikia neužmiršti su kuo ginčijies

Antras pažymėtinas dalykas St. Paparties straipsnis, kad jisai beradymą užsimiršta su kuo pradėjo ginčytis ir nei iš šio, nei iš to šoka prieš krikščionis demokratrus—jie pradeda kovą ir tai kovai lauku pasirinkę "Garsą" ir tt. A. Petrauskas savo iniciatyva straipsnį parašė ir savo vardu pasirašė, tad jis už jį ir atsako. Iš kur St. Papartis išpeše, kad čia krikščionys demokratai su savo "tankais" užpuolė vargšus frontininkus? Tokios logikos laikantis, jeigu St. Papartis straipsnį būtų parašęs, pvz., Amerikos Liet. Bendruomenės pirmininkas, galima būtų šaukti, kad ta Bendruomenė prieš tą ar kitą su savo "tankais" išsirikia. Nors St. Papartis labai nusiskundžia visu kova prieš visus, iš tikro tokie, kaip jisai, kurie pasikarsčiavę šmigoja botagu prieš kiekvieną sutiktą, ir yra tikrieji tokios kovos pionieriai bei palaikytojai.

Lietuvių Fronto metrikai

Daug nuosakiau prie klausimo prieina K. Bružas. Jis gana ramiai išdėsto A. Petrausko nuomonę priešinga teze—kad L. F. nesąs toks blogas, kaip apie jį rašoma. Tačiau ne visur jis pakankamai pilnai ir tiksliai dalyką nusviečia. Jis gana tiksliai papasakoja apie L. F. atsiradimą. Tačiau praleido labai reikšmingą dalyką—kodėl tokiais naujais varda grupės atsirado. O atsirado štai kodėl? Tose sąlygose anksčiau pasireiškusių grupės ir pas mus, kaip ir kitur, savo vardu išėit i kovą negalėjo, nes išleisus pirmą atsišaukimą ir jį pasirašius krikščionių demokratų, liaudininku ar kurios kitos panašios grupės vardu, visi žmonės tokios grupės žmonės tuojau pat būtų buvę sunaikinti. Todėl reikėjo prisimanyti kokius kitus vardus. Taip atsirado ir pats L. F. vardas—kai leidžiant atsišaukimą prireikė kaip nors pasirašyti, ir buvo užrašytas atsitiktinai atėjęs i galvą toks vardas. Tokiose sąlygose būtina reikia prieky atsisiti i kitiems žmonėms, nes visi anksčiau daugiau pasireiškę yra per daug sekami, kad jie galėtų be pavojaus padidinio pažiam darbui efektingai i jį būti įjungti. Taip ir atsirado nauji ir sambūrių ir asmenų vardai, nors tuos sąjūdžius sudarė didesne ar mažesne dalimi tie patys žmonės, kurie sudarė ir anksčiau pasireiškusias grupes, arba joms artimi. Rinktis savitą kelią tos grupės pradėjo tik vėliau. O tuomet vieni nūėjo su nauja grupe, kiti nutraukė su ja ryšius ir pasiliko seniau veikusiose. Tas pats buvo ir su L. F.

Ar Lietuvių Frontas partija?

K. Bružas įtikinėja, kad L. F. tikslas esąs tik kovoti dėl Lietuvos laisvės, bet kovai dėl valdžios išlaisvintoje Lietuvoje jis nesąs skirtas. Tačiau straipsnio autorius, tur būt, nėra pakankamai informuotas, nes neatrodo, jog jis norėtų tik dalyką aiškinti, kaip šiandien patogiiau. Kad L. F. labai rūpi būti partija—ir net vienintele katalikų visuomenę politikų reprezentuojančia partija—visu ryškumu iškelio jau prieš nemažą metų. Dar Vokietijoje vykusiose bendrose katalikų visuomenininkų konferencijose L. F. veikėjai ne tik atvirai, bet su užsispyrimu siūlė, kad Krikščionių Demokratų Partija likviduotųsi ir visi i politinį darbą einą lietuvių katalikų veikė-

siųstė iš parlamento pozicijos ir opozicijos, o ne taip, kaip kitur, kur pozicija ir opozicija buvo sudaryta parlamentan atėjusių partijų. Todėl visokie sąjūdžiai, siūlydami platformą, kuri turiamai padėtų i daug partijų susiskaldžiusiai visuomenei apsiungti ir sumažinti partijų skaičių, paprastai jį padidina, nes kitos lieka kaip buvusios, o jie įkuria priedo dar nauja. Pats L. F. yra to ryškus pavyzdys—dėl jū kalbų ne viena partija nesumažėjo, o jis yra tik nauja partija. Todėl čia L. F. neturi nė mažiausio nuopelno.

Bažnyčia ir Lietuvių Frontas

Pabaigai dar išskelbtinas vienas dalykas. Kai iškyla kalbos apie L. F. santykį su katalikybe, ne kartą teko girdėti pastabą, jog tuo klausimu jokių abejonių negal būtų—Bažnyčia jokio pasmerkimo jam nesanti paskelbusi. Tokią pat mintį iškelia ir St. Papartis savo straipsny.

Dėl šios minties pravartu kelios pastabos. Pirmiausia, kad tokio pasmerkimo nebūvimas nie nieko neįrodo. Bažnyčia formalus ir viešus kokių sąjūdžių ar jų teoretikų pasmerkimo nesiskubina skelbti. Juk net komunistinės partijos tokio pasmerkimo susilaukė visai neseniai. Kokio viešo dekreto, pasmerkimo Hitlerį su jo nacijų partija ar Mussolini su jo fašistais, iš viso negirdėjome. Tačiau iš to darysėka išvada, kad Bažnyčia tam buvo abejinga ar net pritarė. Bažnyčia paprastai tam renkasi kitą kelią. Ji pasmerkia iškilusią klaidas, kuriomis tokie vada ir sąjūdžiai pagrindžia savo programas. Žinoma, tuo netiesiogiai yra pasmerkiami ir jie, bet tai padaroma kitu keliu.

Tas pats galioja ir kitiems, neišskiriant nė L. F. Todėl kas nori žinoti, kokiam santykiu L. F. su katalikybe, turi žiūrėti ne to, ar nėra prieš jį kokio viešo dekreto, bet iširti, ar jis neskelbia to, ką Bažnyčia atmeta ar smerkia. Iš dekreto nebūvimo darant tokias išvadas, reikėtų sutikti, jog ne tik L. F. santykiai su katalikybe tvarkoj i jįsai visai derama vieta katalikams politiniams tikslais telktis, bet kad šiuo atžvilgiu lygiai su L. F. stovi ir liaudininkai, tautininkai ir net socialdemokratai, nes ir prieš juos kokių specialių dekretų Bažnyčia nėra išleisusi.

KAIP TREMTINIAI ŠVENTĖ KŪČIAS

Bonnos dienraštis "Rundschau" nuotraukomis atvaizdavo ir plačiai aprašė, kaip bendrai šventė Kūčias Annaberge baltiečiai, atgaivinę senuosius savo kraštų papročius. Ta proga taržodį pastorius Urzdė, latvis A. Silde, o iš lietuvių—Dr. J. Karvelis, kuris, perlaūžęs simboliką iš Lietuvos per USA gautą plotkelę, drauge perdavė palikušiu krašte ir turinčių viktis sovietinę vergiją sveikinimus. Pranešėjai pažymėjo, kad iš laisvojo pasaulio pasiųstieji kalėdiniai sveikinimai per Vatikaną, Romos, Madrido siųstusvis ir Amerikos Balsa, kaip patvirtino tą faktą daugybė grįžusiųjų iš Sibiro ar iš Pabaltijo kraštų žmonių, girdimi ir mieliai klausomini net tolimiausiose Sibiro darbo vergu stovyklose. Kiti ten pasidaro patys slaptus siųstusvis ir jais klausosi. Pabaltiečių veikniai, kaip pažymi "Rundschau", pageidautu, jog jiems ir Federacijų Vokietijos Respublikoje būtų sudaryta proga per vokiečių radijas kalbėti i savuosius kraštus.

Ar L. F. mažina partijų skaičių?

Dėl visų L. F. skelbiamų idėjų čia būtų per platu kalbėti. K. Bružui galima apskritai dėl to tik tiek pastebėti: jei jis sako, kad jū skelbiamų idėjų galima rasti pas vysk. P. Bučį, S. Šalkauskį ar Lietuvoje ėjusiuose žurnaluose, tai jam lygiai galima pasakyti, jog L. F. skelbia idėjų, kurių nei vysk. P. Bučio, nei S. Šalkauskio ar kituose jū minimuose raštuose nėra ir kuriuos yra net priešingos tam, ką skelbė Bučys ar Šalkauskis. Todėl dengtus jū žmonių autoritetu nėra teisinga. Pasirai pravartu tik dėl vieno pasakyti—bitent dėl partijų skaičiaus. K. Bružas teigia, jog L. F. mano ir skelbia, kad mums reikėtų tenkintis mažesniu partijų skaičiumi. Tačiau reikia pastebėti, jog jis čia nieko naujo neįsaro—dar L. F. nė būti nebūvo, kaip lietuvių visuomenę buvo pakankamai balsu, jog būtų geriau mažiau partijų. Bet kartu reikia ir priminti, kad tokios kalbos neturi jokios praktinės reikšmės. Propaganda prieš partijų gausumą dar niekur nedavė rezultatu, nes kiekviena partija mano, jog partijų skaičių sumažinti reikia kitoms partijoms likviduoti, bet ji turinti pasilikti, nes jį reikalinga. Tai partijų skaičiaus nesumažino net ir JAV bei Anglijoj. Partijų skaičių krašte nulemia visai kiti dalykai—rinkimų sistema, partijas ir rinkimus liečiantieji įstatymai, visuomenės struktūra ir tt. Anglijoj, pvz., tik dvi didelės partijos išliko todėl, kad jos iš-

KAS BUS SU GEORGE METESKY?

NEW YORK.—Sausio 30-tą grand jury priskaitė George Metesky-Miliauskui iš Waterbury, Conn., net 47 kriminalinius nusikaltimus dėl išsprogintų bombų ir pasikėsinimų prieš žmonių gyvastis. Jeigu teismas pripažintų visus kaltinimus, Meteski gautų 815 metų kalėjimo. Bet jeigu medikalinę egzaminaciją nustatys beprotystė, tai teismo nebus. Metesky gnyėjai advokatai pasirengę ginti jį kaip nepilno proto asmenį, nors medikalinę egzaminacijos nustatytų kitaip.

BUDAPEŠTAS.—Kadaro vyriausybė vėl įsakė Vengrijos mokyklose dėstyt rusų kalbą. Nei jaunuomenė, nei tėvai rusu kalbės nenori. Per spalį revoliucija jaunimas daug rusų knygų ir rankvedžių sudėgino. Dabar raudonieji perspaudina iš naujo.

KATALIKAI POLITIKOJE

ST. DZIKAS, Brooklyn, N. Y.

Politinio katalikų nevieningumo klausimu šiame laikraštyje paskutiniū metu plačiau pasisakyta. Pradžią tam davė A. Petrausko straipsnis (pateiktų metų "Garso" 47 ir 48 nr.). I jį atsiliepė (š. m. "Garso" 3 nr.) K. Bružas ir St. Papartis, kurių atsisakė, de ja, neapsieina be žemokio lygio politikieriaus šūkavimų. Praverstų jam pasimokyti kultūringo politinių klausimų svarstymo iš jo nemėgiamu "Jaunimo Žygių". Iš kur St. Papartis išrado, kad A. Petrauskas tai krikščionys demokratai, kad tuo straipsniu jie pradeda kažkokią kovą "Garse" prieš frontininkus ir kad tai parodo, kokiomis priemonėmis bus kovojama? Iš kur tokia St. P. fantazija? Vietoje polemizavęs su A. Petrausku, jis išlieja savo neapykantą ant krikščionių demokratų.

Senas frontininkas K. Bružas, pavadinęs A. P. straipsnį nesveikos vaizduotės pasakomis, patiekia neva autentiškos medžiagos, kuri, de ja, ne visur tokia yra. Iš viso, tuo straipsniu autorius stengiasi įtikinti "Garso" skaitytojus, kad frontininkai už krikščionis demokratai ir politiška išmintingesnė ir, svarbiausia, moraliai pranašesni.

Iki įgrisimo kartojamas frontininkų tvirtinimas, kad jie nėra partija, tėra atsišbudusi pasaka. Visa eilė žinovų paruošty įvairiais politiniais klausimais straipsniu galima, jei norite, vadinti išlaisvintos Lietuvos vaizdą, bet tai yra paprasčiausia ir visai konkreti programa, kokią turi bet kuri politinė partija. Ta partijos vardo baimė gal būtų tik keistoku noru pasigrimuoti, jei kartu nebūtų siekiama kitas partijas pavaizduoti, kaip kažką paniekos ir pajaukos verta. Tvirtinti, kad L. Frontui gali priklausyti įvairių politinių nusistatymų žmonės yra mažai žaisti autentiškas "Garso" skaitytojų klaidinimas. Gi K. Bružo tvirtinimas, kad "Lietuvių Fronto skelbiami demokratiniai dėsniai yra visuotiniai" ir kad "joks tikras demokratas jėms prieštarauti negali", gali būti suprastas kaip demokratiška vienos partijos vizija. Po tokių autentiškų pareiškimų keistai skamba kalbos apie toleranciją, pagarbą žmogui ir k.

Vienas esminių L. F. programos bruožų, kurį ir K. Bružas pamini, yra siekimas anglosaksiško tipo demokratijos įgyvendinimo būsimoje Lietuvoje. To jį ju mintis geriau žinoma be pasaulėžiūrinės politikos vardu. Šiuo plačiu klausimu galima šia proga tiek pasakyti, kad tiek angly, tiek amerikiečių politinė santvarka turi gilią savo tradicijas, ir bandymas jas kopijuoti ir perkelti i visai skirtingos istorinės raidos kraštą yra tuščios ir žalingos pastangos. Gi mintis išskirti pasaulėžiūrinis klausimus iš politinių kovų laukio yra sunkiai praktikoje įgyvendinama, tačiau siekti. Gaila tik, kad frontininkai i tą tikslą eina slidžiu ir pavojingu keliu. Minėtas išskyrimas yra galimas tik dviem atvejais: kai visos partijos valstybėje remiasi ta pačia pasaulėžiūra, arba kai jos atstovauja tik specialius interesus, o valstybės santvarka pagal nusistovėjusias tradicijas pasaulėžiūrinis klausimus eliminuoja iš politinės kovos lauko. Lietuvoje jokių atveju tokių sąlygų nebus. Nepr. Lietuvoje ateityje bus lietuviškų partijų, kurių programose ne paskutinę vietą stovi kova prieš Bažnyčia, jos teises ir įtaką visuomenėje. Neabejotina, kad jos, patekusios valdžion, tą savo programą stropiai vykdytu. Tokiu atveju tikintiesiems vieniems pasisakyti

ŽYDUS APĖMĖ PANIKA

"Helsingin Sanomat" taip pat patvirtina iš Vienos gautąsias žinias, jog tūkstantčiai Lietuvos žydų, bijodamiesi, kad nebūtų deportuoti i Sibirą, rūpinasi gauti Lenkijos pilietybę. Lietuvoje esą apie 40,000 žydų, nors ir jū buvo dalis deportuota i Sibirą. Panika apėmusi ne tik Lietuvos, bet ir kitų Pabaltijo kraštų žydus. Panika ypač padidėjo, kai buvo gauta žinia apie deportacijas iš Vengrijos. Tačiau gauti Lenkijos pilietybę yra labai mažai vilčių.

MASKVA.—Vasario 1-ma Sovietų vyriausybė apkaltingai U. S. ir kitus vakariečius, būk jie planuoja karą sąmoningai vengdami nusiginklavimo problemų išsprendimo. Matomai, rusai po neva nusiginklavimo propagandos priedanga rengiasi naujems agresijos žygiams.

ARGENTINOJE MIRE pasižymėjęs lietuvių kultūrininkas, Argentinos Lietuvių Tautinio Meno Ansamblio vadovas ir režisierius Aleksandras Petravičius.

VEIDRODIS

Žemiau smūtkelio kertėje—gyvai menu—Kabojo veidrodinis. Susenęs, negražus. Nutrynė laikas rėmų auksą ir dažus. Su laime motinos mergautinių dėmų.

Linksmi spindėdavo jame gimti kampai: Ir gėlės ir langai, ir paukštė obely, Ir viskas, ko ligšiol užmiršti negali, Su kuo skaisčios vaikystės metuos sutapai.

Kur dingo visa tai? Ir aš—kur aš esu? Kur mudu esame?—Ak, nieko nebėra, Tas veidrodinis kertėj . . . O akyse tamsu—

Užgeso paskutinė vakaro žara. Iš rūko juoda ranką mojanč pamačiau—Einu, einu aš i tave. Greičiau, greičiau.

Venonijus A. Čikas

ABRAHAM LINCOLN

Americans think most often of Abraham Lincoln in the light of the momentous events that followed his election in 1860 as the sixteenth President of the United States.

In that year, the nation was about to split asunder over the issues of states' rights and slavery. By the time the tall, gaunt, thoughtful man from the West had taken his oath of office, 11 southern states had left the Union to form the Confederate States of America.

When in the spring of 1861 the Civil War began, the new President's first great purpose was to save the Union—even if this meant maintaining slavery in the states where it was legal. But by 1862, he had come to understand that the second great purpose of that tragic conflict must be the abolition of slavery.

Under his leadership both these towering purposes were achieved, and Lincoln lives on in reverent memory as the preserver of the Union and the Great Emancipator.

Yet, when Lincoln left his Springfield law office to assume the Presidency at a moment of supreme crisis, he had been a national political figure for a brief time only. So that, when the Republican Party turned to him as a Presidential candidate, he said: "No one, scarcely, outside of Illinois knows me."

It took time for Lincoln to grow into his office, but once he had done so he stood revealed as one of the giants of history—a great man who was also a living demonstration of the opportunity that a nation "dedicated to the proposition that all men are created equal" offers to its most humbly born citizen.

Lincoln not only exemplified the principle that all men are created equal, he believed in it. And he always expressed this belief in simple words—as when he addressed the 166th Ohio Regiment late in the summer of 1864.

After stressing the fact that victory in the conflict would perpetuate this "great and free government," with its "equal privileges for all in the race of life," he said to the battle-scarred soldiers: "I beg you to remember this, not merely for my sake, but for yours, I hap-

pen, temporarily, to occupy this White House. I am a living witness that any of your children may look to come here as my father's child has."

Thus spoke the man who began his long journey to greatness as a wood-cutter, farmer, hand, Mississippi River boatman, clerk in a country store and postmaster in a village post office.

When Lincoln made his second Inaugural Address, on March 4, 1865, victory for the Union cause was nearly at hand. He used the occasion to express his hope for a humane rebuilding of a nation almost shattered by the prolonged and terrible Civil War. "With malice toward none, with charity for all," he said toward the close of his address, "with firmness in the right as God gives us to see right, let us strive on to finish the work we are in, to bind up the nation's wound..."

Before Lincoln could translate into action the policy of reconciliation which the South his words foreshadowed, he was struck down by an assassin's bullet. Lesser men who came after him imposed a harsh, vindictive peace.

Thus his program of reconciliation died with him—but what he said did not die, for it expressed the kind of democracy in which we believe and to which we aspire. Other words, spoken to the eternal conscience of mankind, still live in the hearts of millions and gain new force against every thrust of tyranny that threatens the world today:

"I leave you hoping the lamp of liberty will burn in your hearts... Our defense is in the spirit that prizes liberty as the heritage of all men everywhere... We must march shoulder to shoulder in the great army of freedom... It is for us to be dedicated to the great task remaining before us... We shall nobly save, or meanly lose, the last best hope of the earth."

COMPOSER VYTAUTAS BACEVICIUS has finished his Fifth Symphony in three movements. This summer Bacevicus composed several new works for the piano and is now working on his Fourth String Quartet.

He stayed some time at the hotel and, because he was alone and often ate at odd hours, he became fairly well-acquainted with the waiters in the dining-room. He soon discovered that they had the same basic hopes and fears, joys and sorrows, greatness and weakness, as people in his own home town.

A big, dark man with a scar across his face brought out a picture of his small daughter and exhibited it with shy pride. A younger man spoke of his dream of some day going to America. All the servants were helpful and friendly, and seemed genuinely sorrowful when the American had to leave.

An unusual experience? Not at all. When Kipling said "the Colonel's lady and Judy O'Grady are sisters under the skin" he was stating a fact of life. He

American inventor extraordinary, was born in Ohio. During the 84 years of his life, Edison registered more than 1,900 inventions in the United States Patent Office, among them: the phonograph, the electric light bulb, and many devices for telegraph, megaphone, metallurgy and electric batteries. His kitescope was the forerunner of the modern motion picture. Most of Edison's inventions were the result of collective effort in his research laboratories, as he early initiated a policy of hiring assistance capable of collaborating on inventions under his guidance. Edison's inventions or improvements have helped to transform modern life. "The Wizard of Menlo Park," as he was called, became a legend even during his lifetime and has remained an inspiration to inventors throughout the world.

AMONG LITHUANIAN REFUGEES who have received advanced degrees from universities in Montreal is Miss Juratė Ciprijauskaitė, Ph. D. in bacteriology.

THIS WEEK IN AMERICAN HISTORY

(February 5-11)

On February 7, 1937—20 years ago—Elihu Root, American statesman, jurist and diplomat, died in New York City at the age of 91. As secretary of War during the Spanish-American War, Root drafted a constitution for the Philippines and formulated a plan for the government of Cuba. As Secretary of State under President Theodore Roosevelt, he reorganized the consular service and negotiated the Open-Door Agreement with Japan in 1908. Root was awarded the Nobel Prize in 1912, in recognition of his services as president for the Carnegie Endowment of International Peace. Though a leading Republican Elihu Root denounced American repudiation of the League of Nations. He helped establish the Permanent Court of International Justice at the Hague, and also was a U. S. delegate to the Washington Conference on Limitation of Armaments, in 1921. Elihu Root's main concern during the last two decades of his life was world peace.

On February 11, 1847—110 years ago—Thomas A. Edison,

OUR SPIRITUAL STRENGTH

By M. A. FULTON Editor, Davenport (Ia.) Times

For centuries civilization has fought to gain and preserve the basic human rights of religious freedom, tolerance, and the brotherhood of mankind.

Our nation was founded upon just such principles. Devotion to them has helped build the spiritual strength without which America could never have achieved lasting greatness.

It is indeed fortunate that a nationwide organization, the National Conference of Christians and Jews, has dedicated itself to keeping those ideals alive. It is of everlasting importance that a free people never lose sight of the kinship of man under God. This is, of course, a year-round proposition. But since 1934, Brotherhood Week has been held annually under auspices of the Conference to dramatize universal dependence on the need for true religion in the crusade for liberty and democracy.

Now perhaps more than ever before, America faces a challenge from a godless philosophy that would destroy all human and religious rights. The nation is pouring its wealth to build material strength against the threat of Communism. But despite this, the united cause against the enemy could be weakened were we to become divided by intolerance and bigotry.

Acceptance of the meaning of

Brotherhood Week can help build up the spiritual and moral power vital to this fight.

Nationwide observance of Brotherhood Week, sponsored by the National Conference of Christians and Jews, is on this week.

President Eisenhower, honorary chairman, hailed the week's observance as a time when "all of us must continue our efforts to promote a belief in brotherhood among people of varied backgrounds, to uphold the right to freedom of worship, to foster the individual citizen's understanding and tolerance of his neighbor's spiritual convictions."

The 1957 theme is "Brotherhood for Peace and Freedom. Believe it! Live it! Support it!"

The programs this week extend the work of the National Conference which stimulates year-round activity in schools and colleges, churches and synagogues, and community organizations.

Everyone is urged to do more than give the principles of brotherhood mere lip service. That is the high opportunity of Brotherhood Week.

FOURTEEN-YEAR-OLD KAZYS LEKNIUS of Detroit has joined the Pontiac Symphony Orchestra. He is the youngest member of the corps.

KNOW YOUR NEIGHBOR

By GILBERT LOVE Pittsburgh, (Pa.) Press

A slightly-traveled American suddenly had occasion to fly to the other side of the world. Reaching his destination after dark, he was perturbed by the sights, sounds and smells of the East. He barricaded the door to his hotel room as he took a bath, and he thought the waiters who served his dinner were as fierce a band of cutthroats as had ever appeared outside a copy of the Arabian Nights.

He stayed some time at the hotel and, because he was alone and often ate at odd hours, he became fairly well-acquainted with the waiters in the dining-room. He soon discovered that they had the same basic hopes and fears, joys and sorrows, greatness and weakness, as people in his own home town.

A big, dark man with a scar across his face brought out a picture of his small daughter and exhibited it with shy pride. A younger man spoke of his dream of some day going to America. All the servants were helpful and friendly, and seemed genuinely sorrowful when the American had to leave.

An unusual experience? Not at all. When Kipling said "the Colonel's lady and Judy O'Grady are sisters under the skin" he was stating a fact of life. He

might have said the same thing about almost any two dwellers on this globe.

One of the chief benefits of travel is the discovery that, despite differences in appearance and mode of living, people all over the world are surprisingly alike.

Not all of us can travel to far-away places but, of course, there are persons of varying exterior in our own communities. If each of us would make a point of getting better acquainted with just one "different" person we would improve our communities, strengthen our nation, aid the cause of peace in this troubled world, and enrich our own souls.

It would be a wonderful way to observe Brotherhood Week.

"TREATIES WITH THE SOVIET UNION are not worth the paper they are written on," U. S. Senator William F. Knowland told a Lithuanian American political meeting in Los Angeles recently. The treaties of "friendship and non-aggression" between Lithuania and the USSR, flagrantly broken by the latter, are perfect examples of Soviet duplicity, other speakers pointed out.

REWARD OF THE GOOD?

CHE CHON, Korea. — Mr. Pak, an affable old gentleman passed his examination for Baptism with flying colors.

When Father James M. Gilligan, Maryknoll Missioner from Brooklyn, N. Y., told him the good news, the 76-year-old Mr. Pak smiled from ear-to-ear revealing a completely toothless grin. Whereupon, the Brooklyn padre jokingly asked him if he would be getting himself a set of false teeth now.

With unfeigned confidence Mr. Pak looked up and answered: "No sense in getting another set now. I'll just wait until I get to heaven and St. Peter will give me a brand new set."

"TWENTIETH CENTURY MADONNA," a painting by Povilas Puzinas, leading Lithuanian painter, has won the American Artists Professional League's 1956 Grand Prize for oils. This was Mr. Puzinas' seventh American award and the second for this painting. In 1951 it had won the first prize at the International Madonna Festival in Los Angeles. The 1956 presentation was made in New York at ceremonies climaxing Art Week. Works of two other Lithuanian artists, W. J. Witkus and C. Janušas, were also shown at the League's exhibition.

VYTAUTAS O. VIRKAU, a young Lithuanian artist, exhibited his works at the annual Fine Arts Festival of the Deer Art League.

BUV. VENGRŲ KOMUNISTŲ PARTIJOS GENERALINIS SEKRETORIUS RAKOŠIS su visa savo manta pabėgo į Sovietų Sąjungą. Šis raudonasis buržuizus drauge pasiėmė savo "privatų gėrybių" tokį kiekį, jog pervežti joms prireiktų net 19 prekinųjų vagonų. Visų šių gėrybių sukrovimą į vagonus ir pervežimą į Sov. Sąjungą asmeninai atlikti pats Rakošas.

KNIGHTS OF LITHUANIA ACTIVITIES

New York and New Jersey District Knights of Lithuania Executive Board held a meeting in Kearny, N. J., on Thursday, January 24th at which several important matters for the good and welfare of the Knights were acted upon and passed.

Representatives from various councils in area were on hand for conclave.

Larry Janonis in charge of Bowling League announced that league was doing fine and battle for top place in league very close.

Councils were urged to prepare a program for their February meetings that would have for its theme the 39th Anniversary of Lithuanian Independence Day February 16th. Judging from reports from those present said programs are being planned.

The Annual Communion and Breakfast this year will be held at Kearny, N. J., on Sunday, March 10th. High Mass will be offered in Our Lady of Sorrows Church, Davis and Bergen Avenues, at 10:30 A. M. The Mass will be offered for the repose of the soul of Frank Radvauskas former National president who passed away on November 4, 1956.

Completed details for above event will be announced later.

While it may be a bit early but at this time the district announces that a testimonial dinner and dance will take place on Saturday evening, May 25 at L. A. P. C. Hall, 134 Schuyler Ave., Kearny, N. J. This testimonial is being given to honor Charles Bason of Jersey City who has worked so untiringly these many years on behalf of district and National organization as well.

The following will compose the dinner committee: Chairman Larry Janonis, Joseph Sabel, Vera Laukzemis, Lillian Zindzius, Gloria Mack and Victor Guzevich. Tickets will be \$4.

Congratulations and best wishes to Anthony Malakas of Newark Council 29 and Miss Regina Mokolunas of Brooklyn Council 41 who became engaged on Christmas Day.

BRAZILIJOS SPAUDA APIE LIETUVĄ

Brazilija. — Lietuvos vicekonsulas New Yorke A. Simutis Brazilijos spaudos atstovams nusivietė dabartinę Lietuvos padėtį ir kovą prieš okupantus. Keli dienraščiai paskum išsamią aprašę tikrąją padėtį Lietuvoje, pažymėdami, jog Sniečkus neturi jokios teisės kalbėti Lietuvos vardu. Lietuviai su okupantais kovoja jau nuo pat 1940 m. Aktyvioji kova pasiekusi aukščiausią laipsnį, kai Sovietai pasiūstė prieš aktyviąją rezistenciją 3 šarvuotas divizijas ir karą iškeltus. Carlos Locerda dienraštį "Tribuna da Imprensa" paskelbė komentarą, pažymintį "Lietuviai kovoja". Pažymėta, jog Sovietai yra neveikę lietuvių tautos. Tai patvirtina ir paskiausi Sniečkaus pareiškimai. Dar neseniai per Vilniaus radiją, kaip skelbiama dienraštyje, buvo kreiptasi į pogrindžio kovotojus, žadant jiems amnestiją. Tačiau kreipiamasis palikęs balsus, šaukiantis tyruose. Tegrižo iš miško tik 5 asmenys, tuo tarpu į kovotojų eiles miške nuėjęs naujas šimtas. Jie palikę gimtuosius namus ir prisijungę prie tu, kurie jau 15 metų pirmosiose linijose kovoja su sovietiniu imperializmu.

NESENIAI MUNCHENE POSĖDŽIAVO Vokietijoje gyvenančių ukrainiečių delegatai, atstovavę apie 17,000 Vokietijos ukrainiečių. Iš pranešimų paaiškėjo, koks gyvas ukrainiečių kultūrinis gyvenimas. Jie turi Munchene savo universitetą ir apie 110 savų mokyklų ar vaikų darželių. Leidžiama ukrainiečių enciklopedija, kurios išėjo keli tomai. Ukrainiečių pirminku išrinktas Dr. J. Studynskij.

Lietuvių bičiulis Alberto Nonis, kuris išrūpino mūsų pasų vizavimui lygias teises su kitų kraštų pasais, italų vyriausybės paskirtas ambasadorium į Suomiją. Italijos PLE krašto valdyba atsiveikindama jam suruošė pietus, kuriuose iš lietuvių pusės dalyvavo vysk. V. Padolskis ir žymesnieji lietuvių veikėjai.

KUN. A. LUBICKAS, baiges Angelicum teologinius mokslus, išvyko dirbti į Balsamą marijonų vienuolyną Portugalijoje.

SOVIETŲ AMBASADA LONDONE PAREISKĖ PROTESTĄ britų užsienio reikalų ministerijai prieš rusų solidaristų NTS veiklą. Girdi, jie sudarė grėsmės britų uostuose sovietinių laivų įguloms ir kliudą palaikyti normalius santykius tarp D. Britanijos ir Sovietų Sąjungos.

Lietuvos pasiuntinys BÉ RIO DE JANEIRO MIEŠTE, gavusi pakvietimą dalyvauti pirmoje tarptautinėje vaikų knygos parodoje, pasiuntė į ją savo eksponatus.

ISIGYKITE LRKSA ISTORIJA

Susivienijimo Istorija jau išspausdinta. Tai stambi arti 400 puslapių knyga. Istorija pavaizduoja lietuvių ateivystės pradžią, vargus ir isikūrimą Jungtinėse Amerikos Valstybėse; organizavimą pirmųjų parapijų, draugijų, organizacijų, laikraščių, kovas su skaldančiomis lenkybės ir laisvamanybės įtakomis. Plačiausia pavaizduojamas Susivienijimo gyvavimas ir jo atlikti darbai.

Susivienijimo Istorija parašė Dr. Antanas Kučas, Scranty universiteto profesorius.

Kaina \$3.00.

Užsisakant išpildykite žemiau paduotą blanką, pridėkite \$3.00 ir siųskite Lithuanian R. C. Alliance of America, P. O. Box 32 (73 E. South St.), Wilkes-Barre, Pa.

ISTORIJOS UZSIPRENUMERAVIMO BLANKA

Šiuo užsisakau LRKSA Istoriją ir siunčiu \$.....

Vardas - pavardė

Numeris ir gatvė

Miestas Zona Valstybė.....

Parašas

PASVEIKINO NAUJĄ BRITŲ PREMJERĄ

Ryšium su H. MacMillano gautu pavedimu sudaryti Didžiosios Britanijos ministerijų kabinetą, Vykdomoji Taryba pasiuntė naujam premjerui sveikinimo telegramą, palinkėdama sėkmės jo darbe ir jungdama mūsų išsilaisvinimo viltis.

Kaip žinoma, MacMillan, ligi iėjęs į ministerijų kabinetą 1951 m., yra buvęs Europinio Sąjūdžio Centro ir Rytų Europos komisijos pirmasis pirmininkas, kurios uždavinys buvo ginti pavergtųjų tautų reikalus.

Šios komisijos iniciatyva Londone 1952 m. buvo sušaukta politinė pavergtųjų kraštų konferencija, kurios metu MacMillan sveikino konferenciją Didžiosios Britanijos vyriausybės vardu ir aiškiai pasisakė už visų pavergtųjų išsilaisvinimą. Žinant MacMillano nusistatymus, tenka džiaugtis ir tikėtis, kad mes jo asmenyje turėsime nuosirdų pavergtųjų draugą.

BALFO centras yra prašomas paieškoti sekančių asmenų: Kazimieras Matukaitis, kilęs iš Mariampolės, buv. viršila. Adolph Konsmonas, gyv. Chicago, Melrose Park. Kungys Stasy ir Kungytė Bronė, gyv. Telsių aps., Varnių vals., išvyko į JAV 1913 m. Sudienė Teresė, išvyko iš Lietuvos 1927-28 m. į Argentina. Kastancija Sakalauskienė, gyv. Amsterdam.

Vizirdienė Teklė, d. Stasio, gim. 1902 m. ir jos šeima. Petras Birbalas paieško savo tetų Motiejaus Birbalo dukterų ir Petro Birbalos seserų.

Patys ieškomieji arba apie juos žinantieji, prašoma atsiliepti šiuo adresu: BALFas, 105 Grand St., Brooklyn 11, N. Y.

SOVIETŲ AMBASADA LONDONE PAREISKĖ PROTESTĄ britų užsienio reikalų ministerijai prieš rusų solidaristų NTS veiklą. Girdi, jie sudarė grėsmės britų uostuose sovietinių laivų įguloms ir kliudą palaikyti normalius santykius tarp D. Britanijos ir Sovietų Sąjungos.

Lietuvos pasiuntinys BÉ RIO DE JANEIRO MIEŠTE, gavusi pakvietimą dalyvauti pirmoje tarptautinėje vaikų knygos parodoje, pasiuntė į ją savo eksponatus.

KUN. A. LUBICKAS, baiges Angelicum teologinius mokslus, išvyko dirbti į Balsamą marijonų vienuolyną Portugalijoje.

SOVIETŲ AMBASADA LONDONE PAREISKĖ PROTESTĄ britų užsienio reikalų ministerijai prieš rusų solidaristų NTS veiklą. Girdi, jie sudarė grėsmės britų uostuose sovietinių laivų įguloms ir kliudą palaikyti normalius santykius tarp D. Britanijos ir Sovietų Sąjungos.

Lietuvos pasiuntinys BÉ RIO DE JANEIRO MIEŠTE, gavusi pakvietimą dalyvauti pirmoje tarptautinėje vaikų knygos parodoje, pasiuntė į ją savo eksponatus.

Kas žino Jokūbą Baumilą, kilusį iš Krivonių kaimo, Žalčių parapijos, Trakų apskrities, Vilniaus rėdybos, prašau man pranešti, arba jis pats prašomas atsiliepti. J. Baumila pirmiau gyvenė Bostone, paskui Hudson, Mass. Mano adresas: Mr. John Taparuskas, 105 Olive Avenue, Lawrence, Mass.

LRKSA KUOPŲ SUSIRINKIMAI

EDWARDSVILLE, Pa.—1 kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, tuoj po sumos Šv. Marijos parapijos svetainėje. Visi nariai ir narės, dalyvaus.

FOREST CITY, Pa.—5-tos kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, tuoj po sumos Šv. Antano parapijos svetainėje.

WILKES-BARRE, Pa.—17 kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, tuoj po sumos, šv. Trejybės parapijos svetainėje. Visos narės-nariai, malonėkite dalyvauti.

LUZERNE, Penna.—28-tos kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, Mockackio svetainėje. Pradžią i P. M.

SUGAR NOTCH, Pa.—46 kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, tuoj po sumos, šv. Petro ir Povilo parapijos svetainėje.

ASHLEY, Penna.—69-tos kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, 2 val. po pietų pas kuopos raštininką J. Šušpinski, 29 Fall St., Ashley, Pa.

CAMBRIDGE, Mass.—127 kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, tuoj po paskutinį Mišių, šv. P. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos svetainėje.

DETROIT, Mich.—171-mos kuopos susirinkimas bus vasario 24-tą dieną, tuoj po pirmųjų Mišių, 9:15 val. ryte, Dievo Apvaizdos parapijos svetainėje, Schaefer ir Grand River Ave.

PITTSBON, Pa.—183-čios kuopos susirinkimas bus vasario 17-tą dieną, tuoj po sumos, šv. Kazimiero parapijos svetainėje.

INKERMAN, Pa.—194-tos kuopos susirinkimas bus vasario 18-tą dieną, 7:30 P. M. Marcolės Lomsargienės namuose, 15 Chestnut Street.

MANCHESTER, Conn.—216 kp. susirinkimas bus vasario 24-tą dieną, Lietuvių svetainėje, 24 Golway Street, Visos narės-nariai malonėkite dalyvauti.

PAIEŠKO

Nuosirdžiai prašau surast Juozą ir Jona Lučkus—sūnus Raulo. Kilimo iš Prienlaukio kaimo, Prienų valsčiaus. Gal jų nėra gyvu, tad gal atsišauks jų žmonas ar sūnus. Taipgi Lučkai šiaurėslinkiai. Ieško Lučkaitė Magdalena, duklė Raulo, po vyrų Šalčiūviene. Mano adresas: SSSR, Irkutskaja oblast, gorod Zima, Leso Zavod, Rabočij gorodok, ulica Pobedy Nr. 56, kv. 24. Šalčiūviene Magdalena, R. Atsišaukiet broliai-sesės, atsišaukiet broliškos giminės.

Ši laišku "Garso" redakcijai prisuntė Miss Marcella Gelgot, 921 E. Diamond Ave., Hazleton, Pa.

Kas žino Jokūbą Baumilą, kilusį iš Krivonių kaimo, Žalčių parapijos, Trakų apskrities, Vilniaus rėdybos, prašau man pranešti, arba jis pats prašomas atsiliepti. J. Baumila pirmiau gyvenė Bostone, paskui Hudson, Mass. Mano adresas: Mr. John Taparuskas, 105 Olive Avenue, Lawrence, Mass.

GALIMA ISIGYT ŽODYNŲ

"Garso" administracijoje galima išigyti praktišką dviejų dalių — angliškai - lietuvišką ir lietuviškai - anglišką Marlborough's išleistą žodyną.

Redaguotas Rev. H. H. Pewtress ir Rev. I. Geriko

333 puslapių. Kaina \$4.50

Kreipkitės į "GARSO" ADMINISTRACIJĄ

P. O. Box 32 (73 East South St.), Wilkes-Barre, Pa.

UNIVERSAL PACKAGES, INC. 189 Second Avenue (netoli 12 St.), New York City Telefonas: AL 4-1193 Firma, kuri nenori praturtėti iš neturtingų žmonių. Siunčiame siuntinius į Lietuvą ir visą Sovietų Sąj. Garantuojam maisto produktų, vaistų ir kitų daiktų kokybę ir korektišką persiuntimą. Žemomis kainomis. Siūty apmokant čia. Gavėjo pakvitavimą jums persiunčiame. Siuntiniai oro paštu pristatomi laike 10 dienų. Jei jūs gyvenate toli, jūs galite siuntinius adresuoti mums su reikiamomis informacijomis. Mes sutaupsime jūsų laiką ir šėsas. Savo siuntiniamis jūs galite pirkti mums krautuveji drabužius, avalynę, vaistus ir kitas prekes. Be įprastos apdraudos, jūsų siuntiniai bus apdrausti nuo vagystės ir gaisro. Įstaiga atidaryta nuo 8 val. ryto iki 9 val. vakaro. Sekmadieniais sustarua Siuntiniai neatidėliojant kas savaitę išsiunčiami su Parcels to Russia, Inc. leidimu.

VIETINĖS ŽINIOS

POŠKAITIS PASKIRTAS MOKYTOJU

Pranas Poškaitis, gyv. 48 Vine St., Plymouth, gavo mokytojo vietą Fords, N. J.

1954 metais jis užbaigė King's kolegiją ir igijo ekonomijos mokslų diplomą. Po to jis atliko militarinę tarnybą ir šešiolika mėnesių išbuvo Korejoje.

Prieš įstojant King's kolegijon, 1948 metais užbaigė Sv. Vincento aukštesniąją mokyklą Plymouth.

Lankydamas kolegiją jis buvo aktyvus būsimųjų mokytojų organizacijos, biznio administracijos klubo ir sportinių organizacijų narys.

Jo broliis Reimondas 1951 metais užbaigė King's kolegiją su skaitlybos (accounting) kursu ir dirba General Accounting office, Washington, D. C.

Mokytojuj Pranu Poškaitiui linkime geriausių sekmių!

MIRĖ LEON WAZETER

Šeštadienį, vasario 2-ą, mirė įžymus lenkų patriotas ir veikėjas Leon Wazeter, gyv. Trucks-ville, Pa. Jo prodiukdas kovoją Napoleono armijoj prieš rusus ir žuvo; jo didukas dalyvavo 1831 metų sukilime, o tėvas 1863 metų sukilime. Velionis ir U. S. atvyko būdamas 8 metų amžiaus. New York'e jis išėjo pradinį, vidurinį ir universitetinį mokslus. 1899 metais jis įsteigė New York'e lenkų dienraštį "Wolna Polska". Kurį laiką darbuvo Lenkijos ambasadorij Washington'e. 1926 metais persikėlė į Wyoming Klontj ir

čia redagavo lenkų laikraštį "Gornik". Paskutiniiais laikais darbuvo Luzerne apskrityje teisėjo John Aponick ofise. Velionis, gerai suprasdamas lietuvių reikalus, palaikė nuoširdžius santykius su lietuvių veikėjais.

CHORO BALIUS ATIDĖTAS

Duryca Sv. Juozapo parapijos choras buvo suplanavęs balių vasario 23-čią, vienok dėl svarbių priežasčių šis balius atidėtas ir šeštadienį, balandžio 27-ą. Programą įvyks Yuhas Hall, Main St., Duryca. Pramogos rengimo komiteto garbės pirmininku yra kun. kleb. Juozas A. Aruškevičius; Albertas Januška—generalinis pirmininkas, o Vincas Ermelis—vicepirmininkas. Kiti komiteto nariai: Albert Carey, Alfred Getson, Petras Grudzinskas, Mrs. Rita DeCapua, Miss Marie Yonushka, Miss Christine Zipay, Miss Mary Lou Salitis ir Miss Estelle B. Maxim.

A. A. Mirusiems

A. A. JURGIS MATUKONIS, 73 Sheridan St., Wilkes-Barre, mirė sausio 28-ą, palaidotas sausio 31-ą iš Luzerne Sv. Onos bažnyčios parapijos kapinėse, Lehman, Velionis buvo gimęs Lietuvoje, atvykęs į šią šalį 50 metų gyveno Wilkes-Barre. Buvo pirmojo pasaulinio karo veteranas. Paliko daug artimųjų.

LIETUVOS VYČIŲ SUKAKTIS

Šį pavasarį sueina 45 metai nuo Lietuvos Vyčių organizacijos įsikūrimo Brockton, Mass. Per tuos metus keturiasdešimt keturis metus vyčiai drąsiai ir ištikimai laikosi savo užsibrėžto tikslo dirbti "Dievui" ir Tėvynei". Pirmais sunkiaisiais organizavimosi metais organizacijos steigėjui Mykolui A. Norkūnui trūko užtenkamai išsilavinusių veikėjų, bet netrukus žmonių norinčių ta sunkų organizavimo darbą dirbti.

Per išstisus 44 metus vyčių organizacija ruošė lietuvišką jaunimą kovai prieš subedevevimą ir prieš nutautėjimą. Sunki pakirtis, bet mūsų vadai visuo-met turėjo tą lietuvišką ugnį, kuri giliai jų krūtinėse ruse-

no. Gražius Lietuvos Vyčių darbo rezultatus galime rasti kiekvienoje lietuvių kolonijoje. Lietuvos Vyčiai yra kupini energijos ir pasiryžimų, jie neieško asmeniškų įvertinimų, bet noriai dirba organizacinį darbą. Amerikos lietuvių visuomenė turėtų įvertinti šią organizaciją ir paskatinti savo sūnus ir dukras stoti Vyčių organizacijon. Vyčių organizacija yra lietuvių jaunimo organizacija. Mes nuoširdžiai skatinam lietuvių jaunimą stoti mūsų eilėn. Šiuo reikalu galima kreiptis laišku arba asmeniškai į Lietuvos Vyčių centro naujų narių vajuos vedėją: John A. Stoškus, 5177 W. 64th St., Chicago 38, Ill.

Jonas A. Stoškus, Vicepirmininkas

"GARSO" KNYGŲ KATALOGAS

MALDAKNYGES

RAMYBĖS SALTINIS. Surinko prelatas P. M. Juras. Išleido Lietuvių Katalikų Spaudos Draugija, Chicago, Ill., 1954 m. 544 puslapiai. Kaina \$3.00.

SVĖNTUJŲ VALANDA—Maldos ir Giesmės. Sutaisė kun. J. K. Millauskas. Tai vienatinė Amerikoje išleista maldaknygė, kurioje telpa maldos ir giesmės su gaidomis, kad žmonės gali sekti kunigą maldose ir giedoti giesmes su choru. Kaina 15c. Imant nemažiau 10 egzempliorių—10 centų.

ZYMAI NUPINGINTOS MALDAKNYGES

MALDŲ VAINIKĖLIS (originalė kaina 70 centų)..... 50

MALDŲ RINKINĖLIS, juodais apdarais..... 40

NAUJASIS TESTAMENTAS. J. E. Arkivyskupo Juozapo Skvirceko vertimas. NAUJASIS TESTAMENTAS apima visas keturias evangelijų knygas; Apaštalių Darbų aprašymą; laiškus Apaštalių: sv. Pavilo, sv. Jokūbo, sv. Jono, sv. Judo ir giliųjų ateinančių iš ano pasaulio dalykų Aprašymą, surašytą apaštalo sv. Jono. Naujame Testamente yra surašyta Viešpaties Jėzaus darbai ir stebūklai. Stipriais audoklo apdarais \$3.00; popieriniai viršeliai—\$2.00.

SVĖNTUJŲ GYVENIMAI—Skaitymai kiekvienai dienai. Knyga turi netoli 1000 puslapių, gausiai paveikuota, puikiais, stipriais apdarais su aukso kryžium ant viršaus. Kaina tik \$4.00.

ZODYNAS. "Garso" administracijoje galima įsigyti praktišką dviejų dalių—angliškai-lietuvišką ir lietuviškai-anglišką Marlborough's išleista žodyna. Redaguotas Rev. H. H. Powters ir Rev. I. Geriko. 333 puslapiai. Kaina \$4.50

ĮVAIRIAUS TURINIO

DON KAMILIAUS MAŽASIS PASAULIS. II-ji dalis. Parašė Giovanni Guareschi, sulietuvino kun. A. Sabaliauskas. Vertėjo žodžiais, šis kūrinys, "išvertas į kitas kalbas, sulaukė didelio susidomėjimo, tad mums, lietuviams, pažįstantiems geriau, negu kiti, komunizmo tikslus ir dvasią, bus dar daugiau esantys ir dar labiau vertinami." Kaina \$2.00

MINESIME LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĘ

Sekmadienį, vasario 17-ą dieną, Svč. Trejybės parapijos sve-tainėj. Wilkes-Barre, Pa., minė-sime Lietuvos nepriklausomybės sukaktį labai įdomia programa, kurią išpildys Seselių išmokinti parapijos vaikai įvairiais šokiais ir dainomis; vyrų ansamblis muz. V. Romano vadovybėj; svečias solistas; bus ir kalbų.

Programa prasidės 3 val. po pietų. Įžanga suaugusiems \$1.00, vaikams 50c.

115 KP. VALDYBA 1957 METAMS

C. BROOKLYN, N. Y.—115 kuopos metiniam susirinkime 1957 m. išrinkta šios sudėties kuopos valdyba: pirmininkas—Aleks Spaičys; sekretorius—Bronius Bobelis; pirmininko pavaduotojas ir išdinininkas—Juozas Karalis; protokolo raštininkas—Juozas Jatkauskas.

Ilgamečiui kuopos sekretoriui Matui Kučinskui pasitraukus iš pareigų dėl nesveikatos, buvo pareikšta nuoširdi padėka. Sekretoriaus pareigose išstarnavo 10 metų. Jis buvo tasai žmogus, kuris dėl Susivienijimo gerovės nesigailėjo nei laiko, nei darbo. Ir kiekviena proga vis kvietė rašyti daugiau narių mūsų Susivienijiman. Nors nevisi išklau-sydavo jo balso, bet tasai šauks-mas raskavo ir gerą atgarsį. Nau-joji kuopos valdyba linki jam sustiprėti ir vėl kitais metais grįžti prie pamylėto kuopos dar-bo.

B. Bobelis

78 KUOPOS VALDYBA 1957 METAMS

DuBOIS, Pa.—Metiniam susirinkime 78 kuopos valdybon iš-rinkti: pirmininkas—Jonas Navickas; raštininkas—V. J. Mike-lionis; išdinininkas—prelatas M. J. Urbonas; išdo globėjai—Ig-nas Stankevičius ir Kazimieras Laukaitis.

Susirinkimai laikomi kas mė-nuo antrą sekmadienį, tuojau po 10-tos valandos Mišij, Sv. Juo-zapo parapijos svetainėje.

V. J. Mikielionis, sekr.

DVIGUBAS BANKĖTAS

PHILADELPHIA, Pa.—Ant-radienį, kovo 5-ą, Lietuvių Mu-zikalėje svetainėje (tarp rich-mondiečių), vakare, įvyks jur-giečių bankėtas, kurį dvasiai ga-lima pavadinti netgi dvigubu, todėl, kad tokį bankėtą užgavė-niu vakare jurgiečiai kiekviena meta suruošia, o šiemet, be už-gavėnių, tuo bankėtu bus pager-biamis ir jurgiečių aukštai gerbia-masis klebonas kun. Vytautas Martusevičius 25-kių metų kuni-giečių sukakties proga.

Todėl ruošėjai—ruošėjos kvie-čia dalyvaut jurgiečius ir kiek-vieną lietuvi ir lietuvi, kaip vy-tininius, taip ir iš apylinkės. To bankėto valgių gaminime vadovaus ponis Elena Kazakauskienė. O kas panorėtų iš kalno iš-gyti įžangos tikėtą į tą bankė-tą, kas yra labai pagirtinu da-lyku, tai tesikreipia prie ponios Albinos Čebatorienės, 3339 Bel-grade St., Philadelphia 34, Pa., o įjinai kiekvienam ir kiekvienai mielū noru tame dalyke patar-naus. Beje, vietinis lietuvių ra-dio programos direktorius, vien-gentis Stasys Petratis, nors ruošėjai to bankėto jam ir nori-mokėti, bet jis, gerbiamas kuni-ga Vytautą Martusevičių, tą bankėtą per radiją skelbia visi-škai veltui. Todėl garbė jam už-tą!

Senas Jurgietis

KUNIGAS KORSAKAS ŽUVO AUTOMOBILIO KATASTROFOJE

CHICAGO, Ill.—Kun. Julius Korsakas sausio 18 d. žuvo au-tomobilio katastrofoje, kai jis su kitu kunigu grįžo iš kapinių. Ne-

DEMOKRATIJA, LAISVĖ, DIKTATŪRA

PRANYS ALŠĖNAS, Kanada

Nors nedidelė mūsų tauta sa-vo skaičiumi, tačiau nūdien, ne-lemtoms aplinkybėms susiklos-čius, galima sakyti, išbarstyta po visą platųjį žemės rutulį. Vieni iš jų nutremti ir turi gy-venti sunkiai pakeliamose kli-matinėse sąlygose Sibire, kiti, nors savo noru susiradę prie-glaucos kampelius, gyvena Ve-necuelos ar kitų Pietų Amerikos kraštų karščiuose, Australijoje ar dar kitur, tretį—JAV-bių ar Kanados platybėse apsigyvenę—kai kur rado ir panašaus į savo Tėvynės klimato, ketvirtieji te-benėsa okupuotų priespaudos junga pavergtoj savo tėvulių žemėj ir tt. ir tt.

Tai kraštai, vietovės ir klima-tinės sąlygos kur lietuviams šiandien tenka gyventi. Jie yra įvairūs, nevienodi. Tačiau ne-vienodos ir valdomosios santvar-kos kur lietuvių nūn gyvenama. Vienur jie gyvena demokratinė-se valstybėse ir naudojami tu kraštų gyventojams teikiama laisve, o kitur, kaip okupuotų pavergtoj savo Tėvynėj, taip ly-giai ir sunkiame Sibiro ištrėmi-me—kenčia diktatūrinę prie-spaudą. Šiame straipsnyje nori-si panagrinti tas dvi, ypatingai tarpusavy skirtingas, valdomosios sistėmas: demokratinę ir dik-tatūrinę, o taip pat mesti žvilgsnį į žmogaus laisvės sąvoką.

Kas Gi Yra Toji Demokratija?

O gi tai valdomoji forma, tu-rinti eilę aptarimų. Vieni sako, jog tai esama valdžios iš visuo-mėnės tarpo, kitaip sakant, lais-vai išrinktos valdžios, kiti teig-ia, jog tai daugumos valdymas. Gi dipl. teisininkas, Petras Juk-na, savo veikalė "Demokratijos Keliais" demokratiją šitaip aptar-ia: "Demokratine valstybės san-tvarka vadiname tokią santvark-ą, kur valstybės piliečiai dalyvau-ja valdžios sudaryme, vadinasi, tuo pačiu patys sprendžia ir lemia visos tautos ir valstybės likima."

Gal mažiausiai patikimas yra priešpaskutinis aptarimas. Iš tikrųjų demokratija—nebūtinai daugumos valdymas. Hitleris, pavyzdžiui, didžiudavosi, kad didžiulę daugumą Vokietijos gy-ventojų su juo ir už jį. Galim-as daiktas, taip ir buvo. Tačiau šitoks "daugumos" pritarimas, koks buvo nacinėj Vokietijoje, yra ne kas kita, kaip demokrati-jos perversija...

Tikrojoji demokratijojej dau-mia, anaipolt, neturi naudoti sa-vo jėgos, tarytum tas galingasis garvežys rūkdamas ir šniokšda-mas per mažumų interesus ir jausmus. Iš kitos pusės, savaimi aišku, reikėtų pasakyti, jog ir mažumos privalo jausti lygius išsipareigojimus respektuoti ir padėti daugumai. Kada kraštas valdomas demokratinės valdžios—jis turi būti valdomas ne bruta-lia jėga, ne žmonių persekio-jimais, bausmėmis, bet teisingu-mu, krašto gyventojų interesu ir jausmų supratimu. Tas pats autorius, Petras Jukna, ir tame pačiame veikalė apie demokrati-ją dar šitaip samprotuoja: "...val-džia valstybėje sudaroma tam, kad kuogeriausiai tarnautų, ap-rūpintų savo piliečių gyvenimo interesus ir reikalus visose be išimties, mūsų laikais labai iš-siplėtusio ir komplikuo kulti-vingo žmogaus gyvenimo srity-se. Išėinant iš to dėsnio, kad demokratinėje valstybėje visi piliečiai dalyvauja valdžios su-daryme, valdžia bus tokia, kokią ją sugebės sudaryti laisvi pilie-čiai"...

Kaip matome, demokratinio valdomosios aptarimas labai arti-mai rišasi su laisvais žmonėmis ir su laisve. Žodis "laisvė" yra begaliniai artimai sutapdinamas su demokratija, jog, atrodo, abie-ju ne išskirti nebūtų galima. Čia pagrįstai gali kilti klausimas—

Kaip Suprasti Laisvės Sąvoką?

Iš tikrųjų, ypatingai tenai nė-ra laisvės, kur krašto gyvento-jai nuolat "globojami" slaptosios policijos ir negali pareikšti savo

po kojomis, kurioj gyventojai neturi žodžio, spaudos, sąžinės, susirinkimų laisvės, kur jiems neleidžiama ne tik kalbėti, lais-vai reikšti savo mintis, bet ir galvoti apie bent kokią opozici-ją valdžiai. Tai atsitinka dikta-tūrinio valdomosios sistėmos. Gi dvidešimtojo amžiaus diktatūros—pasirodė kaip ypatingai žiau-riškos valdomosios formos. Taip bu-vo ir yra Sovietų Sąjungoj, Rau-donojoj Kinijoje ir kitur. Vos tik paėmus valdžią diktatoriams, tuojau pradėdamos sistematiskas senosios kartos, ypatingai inte-ligentijos, naikinimas. Jaunąją kartą norima išauklėti tokią, ku-ri nieko daugiau nebūtų mačiusi, nieko nebūtų girdėjusi apie kitokią valdomosios formą ir ak-tuali klausytų tik savojo krašto diktatūrinės valdžios. Tai nauji žmonės—robotai.

Vėl gi Petro Juknos "Demo-kratijos Keliais" apie laisvę ši-taip pabrėžiama: "Didis ir malonus yra žodis—laisvė. Nes tikrai ir teisingai sako Rabinadrat Tagore, kad tik laisvas žmogus gali kurti, gali iš savės duoti viską, kuoj ap-dovanojimo ganta, prigimtis: nėra klestėjimo, augstų poliėkių pas-vergą... Tačiau laisvė, kaip Montesquieu pastebėjo, visai ne-reiškia, kad kiekvienas pilietis gali elgtis, kaip jam patinka..."

Dėl tos tad priežasties, val-džios turi būti savo vietoj, o krašto gyventojai—savo. Nes kur valdžia jau nebevaldo, bet tik "valdininkauja"—blogi reikalai. Vietoj tvarkos ir laisvės—tenai gali kilti chaosas. Gi chaosas ir anarchija—nėra laisvės formos, bet priešingai...

Ar Gali Egzistuoti Moderniam Pasauliui Demokratija ir Laisvė?

Tuo pradeda abejoti ne tik žmonės diktatūrinuose kraštuose gyvena, bet ir laisvoje, de-mokratinėse valstybėse. Pasaulis keičiasi begalinu greitumu. Su išrastais moderniaisiais lėk-tuvais, radiju, televizijomis, mil-kiška industrija ir beveik jau nenormalaus dydžio miestais—jis (pasaulis) tampa tarytum to-ji mašina, kuria žmonės turi va-žiuoti ir, nežūrint ar jie to "pa-sivažinėjimo" nori, ar nenori, ar-ba net bijo tokioj "mašinoj" va-žiuoti. Tai ir yra, pasakytume, demokratijos priešas. Tokiame pasaulyje žmonės panorsta patys nieko nebegalvoti, bet nori gauti nurodymų iš kitų—ką jiems veikti, ką daryti ir kaip daryti. Gi tokie "nurodintojai"-mokyto-ji greitai visur atsiranda. Ryš-kius pavyzdžiui: buv. rudoji Vo-kietija, su "nurodytoju" Hitle-riu, raudonoji Sovietų Sąjunga—su Stalinu, o dabar—Kruščio-vu, Bulgariją ir Co, buv. fašistinė Italija—su Mussoliniu ir t.t.

Kitas didelis šio meto pavojus demokratijoms—tai egzistuojan-ti pasaulyje nuolatinė baimė. Baimė išorės priešų. Šitokia bai-mė nuo senų laikų viešpatavo, pav. Rusijoje. Žinoma, ne be to, kad tokia baimė nebūtų skiepi-jama gyventojams sąmoningai, dirbtiniu keliu. O ji skiepijama ten, kad žmonės sutiktų paauko-ti savo idėjas, idealus ir netgi didžiąją dalį arba net visą—lais-ve.

Net demokratinuose kraštuose baimė turi taip pat begaliniai "didėles akis". Tenai dažniausia bijomasi savojo silpnumo. Ypač bijomasi tada, kada netruksta grąsinimų iš išorės ir iš vidaus priešų pusės. Toks reiškinys ir pradeda vesti prie vienokios ar kitokios diktatūrinės formos. O čia prie to todėl, kad, klai-

KAS DEDASI LIETUVISKAME PASAULYJE?

SUZINOSITE SKAITYDAMI MODERNIŠKĄ MĖNESINĮ KULTŪROS ŽURNALĄ

Metinė prenumerata \$5.00 (su šia iškarpa tik \$4.00 metams)

Adresas: 9204 So. Broadway, Los Angeles, California

ARKIV. JURGIO MATULAIČIO BEATIFIKACIJOS BYLA

Dievo Tarno arkivyskupo Jur-gio Matulaičio-Matulevičiaus 30 metų mirties sukaktuvių išvaka-rėse, 1957 m. sausio 26 d. buvo Romos Vikarijato Teismo viešas iškilmingas posėdis. Juomi pa-baigta ordinarinė beatifikacijos byla, kuri buvo pradėta 1953 m. gegužės mėn. 15 d., ieškanti ir tirianti Dievo Tarno raštus.

Visų raštų: rankraščių ir

dingai galvojant, norima "stip-rinti valdžią" ir patiems "sustip-rėti", kad nebekankintų baimė... Nūdieniai diktatoriai ir tie, kurie siekia neribotos valdžios moderniaisiais išradimais savai propagandai skleisti, kaip: radi-ju, spauda, televizija ir tt. Gi modernieji išradimai, jeigu jie percina ir blogas rankas, gali at-imi žmonėms brangiausią tur-tą—laisvę, pirmiausia suviliojus juos klastingais pažadais...

Neužmiršamos atminties vy-ras, Linkolnas, pasakęs: "Lais-vės kaina—yra nemažiau, kaip amžinias budėjimas dėl jos"...

Žinoma, jeigu modernieji lai-kai įduoda moderniuosius išra-dimus ir diktatorių rankas, jie juos įduoda ir demokratijų va-dovams. Todėl tie instrumentai gali būti naudojami kaip "pro" ir "contra"—ginklai. Taigi, ir kaip priemonė demokratijoms avansuoti.

Demokratijoms yra viena iš svarbiausių sąlygų—turėti pa-tinkamai tokių žmonių, gyventojų, kurie suprastų ir tikėtų į demokratinio valdomosios princi-pus. Tie žmonės turi būti samo-ningi demokratai patys, kurie galėtų dirbti su kitais ir galėtų respektuoti kitų ištikinimus.

Demokratijoje žmonės turi būti pagrindiniai išauklėti individai, kad pastarieji būtų ištikini. Jie, kaip nievien reikalauji savo tei-sių, bet jauisti ir savo atsako-mybę, būti drausmingiems, jaus-ti bendradarbiavimo dvasią san-tykuose su kitais. Kitais žo-džiais tariant, būti tokiais demo-kratais, koks buvo Voltaire su garsiu savo teigimu: "Aš nesu-tinku su tuo, ką tu sakai, bet aš pasiryžęs iki mirties ginti tau teisę tai išreikšti"...

Šiame straipsnyje paberta tru-putis samprotavimų apie demo-kratijas, laisvę ir diktatūras. Mums, lietuviams, kaip neteku-siems savo gimtajam krašte lais-vės,—tas žodis yra itin svarbus ir mielas. Taip lygiai ir demo-kratinė santvarka—yra mūsų sie-kimas. Išlaisvintoji Lietuva—bus tik demokratinė valstybė.

spaudinių susidarė 28 tomai. Jie apima 6,226 puslapius teksto. Dievo Tarno Jurgio spaudinių daugiausia yra lietuvių kalba. Jie sumiti į 5 toms. Rankraš-čiuose pasilikusių raštų yra dau-giausia lotynų kalba: 8 tomai su 2,842 puslapiais.

Visi šie raštai, 28 tomai, buvo įteikti Romos Vikarijato Kan-clieriui sausio 12 d. Teismo po-sėdis įvyko sausio 19 d. Jame buvo apklausingamas Generali-nis Postulatorius, kun. K. Rėk-laitis, buvo Teismo Narių apžiū-rėti pateikiamieji Dievo Tarno raštai, užregistruoti ir priimti. Teismo nariai buvo labai nustebinti gražių visų raštų sutvar-kimu, tiksliu jų surišiavimu ir jų įrišimu į atskirus toms, kas labai palengvina teksto skaity-mą.

Generalinis Postulatorius yra labai dėkingas visiems, kurie maldai ir auka parėmė ir remia šią beatifikacijos bylą. Jo ad-re-sas: Rev. C. Rėklaitis, MIC, Via Corsica 1, Roma-Italy.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC Marian Hills Seminary Clarendon Hills, Illinois

MINĖS LIETUVOS ŠVENTĖ

LINDEN, N. J. — Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo minėjimas Lindene įvyks 8. m. vasario mėn. 24 dieną Lietuvių Laisvės Parko salėje.

Rengia ALTO Lindeno skyrius, talkininkaujant Lindene esančių lietuviškų organizacijų-draugijų atstovams.

Be to, vasario 9 dieną, 7 val. vakare, ALTO skyriaus valdyba kviečia visus skyriaus narius ir organizacijų atstovus susirinkti į Lietuvių Parko salę, priimti rezoliucijas Lietuvos reikalais, kuriose Vasario 16 išvakarėse bus pasijutos JAV Prezidentui, Vyri-ausybės nariams, kongresme-nams, senatoriams bei paskelb-tos vietinėje amerikiečių spau-doje.

Ruošiamo minėjimo smulki programa bus paskelbta per ra-dio ir lietuvišką spaudą vėliau.

ALTO Skyriaus Valdyba

DR. J. REMEIKĄ, Lietuvos Rytų Sienu Komisijos New York'e bendradarbis, yra surin-gęs nemažą istorinės medžiagos apie lietuvių-gudų-ukrainiečių santykius. Apie tai jau yra ir nemaža parašės. Dr. J. Remeika gyvena Manneime, Vokietijo-je.

Uždirbk TAUPMENOMIS

3%

TAUPYMAI APDRAUSTI IKI \$10,000.00

KOVOSE DĖL LIETUVOS